कूयमानः,	काव्यमानः,	चुकूष्यमाणः,	चोकूय्यमानः ;
[1]कुवः, कावः,		चुकूषः, चुकावयिषः,	चोकूयः ;
कुवितुम्,	कावयितुम्,	चुकूषितुम्,	चोकूयितुम् ;
आकूतिः,	कावना,	चुकूषा, चुकावयिषा,	चोकूया ;
कुवनम्,	कावनम्,	चुकूषणम्,	चोकूयनम् ;
कूत्वा,	कावयित्वा,	चुकूषित्वा,	चोकूयित्वा ;
प्रकूय,	प्रकाव्य,	प्रचुकूष्य,	प्रचोकूय्य ;
कावम् २, कूत्वा २,	कावम् २, कावयित्वा २,	चुकूषम् २, चुकूषित्वा २,	चोकूयम् २ ; चोकूयित्वा २.

(239) "कूज अव्यक्ते शब्दे" (1-भ्वादिः-223. अक. सेट्. पर.)

कूजकः-जिका,	कूजकः-जिका,	चुकूजिषकः-षिका,	चोकूजकः-जिका ;
कूजिता-त्री,	कूजयिता-त्री,	चुकूजिषिता-त्री,	चोकूजिता-त्री ;
[A]कूजन्-न्ती,	कूजयन्-न्ती,	चुकूजिषन्-न्ती ;	—
कूजिष्यन्-न्ती-ती,	कूजयिष्यन्-न्ती-ती,	चुकूजिषिष्यन्-न्ती-ती ;	—
[2]व्यतिकूजमानः,	कूजयमानः,	—	चोकूज्यमानः ;
व्यतिकूजिष्यमाणः,	कूजयिष्यमाणः,	—	चोकूजिष्यमाणः ;
[3]कूक्-कूग् कूजौ-कूजः ;		—	—
कूजितम्-तः,	कूजितः,	चुकूजिषितः,	चोकूजितः-तवान् ;
कूजः, [4]कूजनः,	कूजः,	चुकूजिषुः,	चोकूजः ;
कूजितव्यम्,	कूजयितव्यम्,	चुकूजिषितव्यम्,	चोकूजितव्यम् ;
कूजनीयम्,	कूजनीयम्,	चुकूजिषणीयम्,	चोकूजनीयम् ;
[5]कूज्यम्,	कूज्यम्,	चुकूजिष्यम्,	चोकूज्यम् ;
ईषत्कूजः-दुष्कूजः	सुकूजः ;	—	—

1. 'ऋदोरप्' (3-3-57) इत्यप् भावे ।
2. 'कर्तरि कर्मव्यतीहारे' (1-3-14) इति आत्मनेपदम् । तेन शानच् ।
3. 'चोः कुः' (8-2-30) इति पदान्ते कुत्वम् ।
4. 'चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच्' (3-2-148) इति ताच्छीलिको युच् ।
5. निष्ठायां सेट्त्वात् कुत्वं न ।

A. 'प्रभ्रज्य मोदं स दधृज्ज तद्वनं ध्वजोद्गतिध्वञ्जितकूजदण्डजम् ।' धा. का. 1-30.